

L'autoritat militar destitueix l'alcalde de Sabadell i clausura el Centre Català d'aquella ciutat

ELS TEMPORALS I LA MAR

Enguany s'han avançat a Catalunya els temporals de mar i de terra que acostumen a assenyalir l'entrada de la tardor. Els aiguats han portat la desolació a algunes comarques i poblacions. Aquesta vegada el nom de Vilanova i Geltrú adquireix la màxima ressonància sinistral. A la vila veïna han passat una d'aquelles tràgiques nits que es recorden amb horror durant algunes generacions i que prenen el nom del sant que aquell dia presideix el calendari eclesiàstic.

Des d'un punt alt vora la costa, havem pogut veure el doble temporal de la terra i de la mar. Mentre les ones enormes s'esclafaven formant núvols d'escuma damunt les roques i entraven platja endins fins als camps immediats, pel barranc quasi sempre sec baixava la imponent torrentada, arrossegant en el tumult de les aigües tènues plantes i arbres i fruits, tota aquesta barreja que sembla producte d'un saqueig.

Al cap d'unes hores, el cel ja era serè i la mar estava més quieta. Només el vent fort acusava la persistència del cicló tempestuós. I aleshores l'esguard s'estenia a través de l'aire clar, sobre l'espectacle dels camps arrasats i de la mar més intensament blava que mai.

I comprovàvem el privilegi que té la mar damunt la terra. Mentre en aquesta queden els solcs profunds dels corrents desviats, els marges caiguts, els arbres arrancats de soca-arrel i els conreus coberts del fang i el pedregall de les avingudes, la mar recobra ben aviat la seva fesomia normal, sense que hi hagi damunt la seva superfície cap senyal de devastació i tristesa. Si hi ha hagut naufragis, les ones llenquen cap a la platja les fustes trencades i els cadàvers dels ofegats. Els records de mort o de ruïna que es queda, els guarda dins el seu fons invisible. Quan encara la pau del temporal és en els ulls i en el cor dels homes, la mar torna a ésser serena, tranquil·la, joiosa.

Ve't ací una imatge de la impossibilitat. Damunt la terra hi ha una incessant transformació. Hi ha la transformació lenta dels temps normals i la transformació violenta dels temps tempestuosos. En un mateix lloc, el paisatge varia continuament. Un aiguat impetuós esborra per molts anys la fesomia d'una plana. La mar aviat torna a ésser com sempre, igual a si mateixa, jove a través de les centúries, dels anys i de les generacions dels homes.

Aquesta és una de les grandeses de la mar immensa. Una grandesa que imposa i espardeix alhora. La impossibilitat de la mar davant les tempestes i les catàstrofes ens diu tota la seva inhumanitat. La terra, al revés, és sensible. Reacciona davant les malvestats i els flagells. Cada dissort que li cau damunt deixa marcada una trágica ganya de dolor en el seu cos tou i vulnerable.

La mar invencible, la mar impassible, torna a la seva normalitat oblidant els temporals i les dissorts que resten, com heretatge, damunt la terra anguniosa. Oblida la mar les seves pròpies malvestats al cap d'unes hores d'haver-les comesses. La terra recorda llarg temps els cops adversos de les forces naturals. I és que la terra és humana, i la mar està fora de la sensibilitat dels homes. L'ampla fluïdor de la mar en eixir el sol després d'una nit de tempesta, és com escarni al dol de la terra.

Carnet de les Converses filològiques

Ramon Rucabado, MO-RELLISTA.

Hi ha hagut un home, Ramon Rucabado, que ha aplegat els llapis enmig de la lluita i ha dit: «Sant, la seva meua autorsia, dissolvida, plena de desfici, no obstant, jermànica, el meu llibre "Angusties socials", que ha sortit de ben poc, potéu algunes dels sermons dits cada dia de casa a la creu, un encanterament. És una col·lecció d'articles dreters per "Económico-social" dels esdeviniments. Contra els uns i els altres, contra el mal de tot, Rucabado diu les penes d'illuminades de la seva religió. Contra l'indigna, l'impudència, l'impudència directa del bé. Sant Ramon i els seus símbols colpidors: Sant Pau, mots de dolència. La solució que Ramon Rucabado dona a la cruel lluita quotidiana, és dir: "Gaudim-ne".

Després d'això, a Catalunya, han estat tan feliços a la seva fe com Ramon Rucabado, moralista. La pròpia "Angusties socials", flamenca, rica, sordida, és l'arma de l'apòstol. La fe de Ramon Rucabado li arma el braç i el fa resplendent, no és hora d'obscurejar el magnífic polsament, el tendre i apassionat que llueix en els articles del nostre escriptor. La seva pròpia creença per dir, diàfana. És una prova, la de Ramon Rucabado, moralista, que ens recorda, pel seu no, la de Rovira i Virgili, patriota. La glòria de la pàtria en l'era, la moral cristiana en l'altre, tenen dos advocats antitètics, mestres del veritat i de la polèmica.

Ship-Boy.

La moda en els ulls

Fins ara les dones empraven el llapis negre per augmentar els ulls i per fer més espesses les pestanyes i les cèl·lules. Era la moda, però ara la moda ha canviat.

Una dona a la moda ha de tenir ara les faccions, fines i estilitzades, llínies pures i delicades.

Així veiem com ara les cèl·lules adueixen, esvelten, indolubles. Una dona elegant no porta solcs les seves pestanyes sinó un arc gairebé invisible.

Es el darrer snobisme. S'hi relliguen les dones malgrat el suplici de les pínies?

XXI. No res menys.

Aquesta llocació es troba avui usada en la llengua literària amb tres valors diferents.

I. Com a traducció de *además*. És la valor que tenia en català antic: "E que ab tota veritat ho provava ab dits de la sacra scriptura e no res menys ab los quatre evangelistes, que no poden mentir." Tria la Blanch. "Yo primerament veig que l'ànima dels bruts és substància espiritual. Apres veig que és substància gràfica. No res menys és racional." Bernat Metge.

II. Com a traducció de *no obstant*. És una valor que li ha estat donada medievalment la següent a la conjunció francesa *nonobstant*, composta de *non* (no) i *obstant* (mentre).

III. Com a traducció de *moda* normal. Aquest no res menys modern és tret del *moda* normal espanyol traduint separatament els seus dos elements: *moda* per no res i *normal* per menys. No cal dir que d'aquestes tres valors solament la primera és admissible. Com a conjunció adversativa corresponent a *no obstant*, tenim però un *moda*, no *res menys*, *tanmateix*, etc., no pas *no res menys*. I quant al *moda* normal, malauradament força arrelat, és la llengua parlada, potent evitació, millor que donar arreladament aquesta valor al *no res menys* que en el fons seria encara un castellanism, recurrent a locucions com *no obstant*, *no obstant*, *no obstant*.

P. Fabra

Precisions indispensables

A Colòmbia hi ha un monument dedicat a Guillem I, de les grans dimensions del qual només els alemanys estan justament orgullosos.

Així veiem com a les postals que el reproduïen s'hi expressen en una de les cançons dels mites dels principals motius del monument: El cavaller, lants moters, el bastó lants, etc.

Seria una iniciativa bona de seguir per a nosaltres, barcelonins. Seria un efecte, molt de just, poder significar als turistes, la llargada del dit d'En Colom.

LA SITUACIÓ D'ALEMANYA LA LIQUIDACIÓ EN MARXA

(Del nostre enviat especial)

Aquest article ha d'ésser considerat com un post-scriptum de la nostra nota publicada fa poc amb el títol de "plantejament de la política de liquidació". Els obrers alemanys de la conca de la Ruhr han rebut l'ordre de posar-se, de mica en mica, a treballar. La forma que s'ha trobat per provocar el retorn al treball ha estat posar aquest fet, la necessitat del retorn, davant dels sindicats obrers i dels consells de fàbrica — consells que són la darrera i única conquesta que queda en pau de la revolució socialista — i organitzar un referèndum entre els obrers. Aquests referèndums, en certs consells i en certs sindicats, han donat una forta majoria a la represa del treball, en altres ha estat advers, encara que feblement. Malgrat tot, el treball s'ha iniciat, i això perquè l'ordre ha vingut de Berlín. La condició, doncs que posava Poincaré per tornar a negociar, la cessació de la resistència passiva, va prenent realitat. Es torna a treballar, amb la lentitud que suposa tornar a posar en marxa l'engranatge enorme i complicadíssim de la Ruhr. Gran cosa és, però, que s'hagi començat pel començament.

A l'hora que escrivim aquestes ratlles, l'opinió alemanya no s'ha assabentat encara d'aquest fet ni se n'assabentarà fins que els diaris vulguin. El moviment, els discursos, l'agitació mental de Stresemann, passen a Berlín desapercebuts. Stresemann, per altra part, és un professional de l'evolució, d'amagar sota d'una fórmula vella una realitat nova, de moure's imperceptiblement. Quan vingui l'hora, que serà quan Stresemann vulgui, l'opinió es trobarà, de cop i volta, amb un fet consumat produït per la seva política fina i volubilitat. Així es pot dir, naturalment, en un país on no existeixi una premsa independent, com és ara aquest país. Ja diguem que els alemanys es comencen a indignar quinze dies després d'ocupada la conca de la Ruhr. I és que aquí tot és pasta i es a la Wilhelmstrasse i els periodistes escriuen al dictat. "La Bandera Roja", únic diari que no té contactes oficials, ha estat temporal suprimit.

Del fet trascendental de la represa del treball a la conca de la Ruhr, no hem de subratllar dues característiques: Primera, els obrers alemanys treballen sota la direcció dels tècnics francesos; segona, la condició

que s'imposa als obrers per reprendre el treball és l'admissió, a quasi tots els nivells, fabricants i mineres, de les deu hores, en lloc de les vuit que havien guanyat. No volem pas escriure les reflexions amargues que aquests dos fets porten a la punta de la ploma. Només direm que el capitalisme i l'alta indústria alemanys, que són els causants de l'estat en què es troba aquest país, han donat, "rebutant" les 8 hores i destruint l'anell nacional dels obrers del Rin, un altre magnífic exemple de la seva crueltat sense límits. Si l'acord de la indústria pesant francesa amb la indústria alemanya flaqueja pels caps de la socialdemocràcia s'ha fet sobre la base de la trinitat obrera, els nacionalistes de banda i banda del Rin han fet un bon negoci. Però, no és pas necessari demanar caritat a la gent que viu amb l'ull a la caixa i dona constantment el do de pit del patriotisme. La conducta veritablement inexplicable seria la dels socialistes alemanys, si no fossi els personatges més sinistres de l'univers.

Examinada la qüestió del retorn al treball i cessació de la resistència passiva des del punt de vista de la situació en què restaria Stresemann, davant de les dretes alemanyes, el dia que s'adonin que es va clarament a l'acord amb França, hi ha aquestes reflexions a fer, reflexions empenyades cadascuna en les possibilitats que poden provocar el fet de l'acord: Primer, Stresemann, pot morir a mans d'algun nacionalista exaltat; segon, Stresemann pot morir al Reichstag a mans dels polítics més representatius de l'alta indústria, els quals, si no poden estar conformes amb l'acord; tercer, Stresemann pot arribar, en el cas optimista, a concloure l'acord.

La possibilitat d'un atemptat contra Stresemann no és pas remota ni molt menys. Els precedents d'Erzberger i Rathenau, assassinats perquè volien fer la política que Stresemann fa avui, són prou significatius. No tindria res d'estrany que un d'aquests xicots de casa bona que al matí llegixen Goethe, a la tarda corren pels camps d'esport i a la nit conspiren, o que una mà irresponsable, en nom d'aquest esperit, fes un atemptat criminal. Stresemann és especialment odiat, entre aquesta gent, perquè és el canceller més intel·ligent. Aquests elements,

per altra part, gaudeixen de franca impunitat. Aquesta república alemanya és la que deixa escapar al capità Erhardt, i condemna severament els delictes contra l'antic règim. Perquè els curiós: heu aquí el programa que han adoptat els nacionalistes alemanys, almenys dits nacionals: Primer, retorn al sever militar obligatori; segon, establiment d'un dretador; tercer, política antifeixista; quart, denúncia del Tractat de Versalles; quint, expulsió de les tropes franco-belgues de la Ruhr per la força, a si convé, guerra a l'est; sisè, provocació d'un referèndum perquè el poble alemany pugui adoptar la forma de govern i el príncep regnant que preferisca. Si això no és un programa, és que aquest gènere de documents no han existit mai.

Hi ha, en segon lloc, la mort política de Stresemann. Vins ara, Stresemann, no ha fet altra cosa, davant de l'alta indústria, que tancar el terany. Si es considera, per un moment, que el problema més important, d'única, de la política interior alemanya, és el fiscal i que a tot arreu del món civilitzat paguen els impostos la gent que té els diners — que a Alemanya és la indústria — clarament es veurà que la vida política de Stresemann es troba davant d'aquest dilema: o governar, i per tant per pagar l'alta indústria, o no governar, repetint l'experiència Kuno, i deixar la impunitat als industrials. De Kuno es podria dir allò que deia Disraeli parlant d'un enemic polític del seu temps: "és un bon home, en el mal sentit de la paraula". No és pas probable que Stresemann vulgui passar a la posteritat arrossegant una frase així. Més aviat, si es troba en la impossibilitat de governar, deixarà la porta de la successió oberta per evitar que l'organització de la passió acabi enfonsant Alemanya. L'alta indústria, doncs, es col·loca probablement davant de la política internacional del canceller, segons sigui la duresa de la política (fiscal) interior.

Queda la tercera possibilitat, l'acord i l'optimisme, la qual és tan pròxima a tan remota com la pròpia esser les anteriors. No hi ha ratlles dretes, ni direccions definides, ni àrees de eludat, en la política alemanya d'avui. Tot dura el que duren les roses.

Josep Pla
Berlín, 11 de setembre.

DIVAGACIÓ

Diu Nietzsche, en el llibre "Humà, massa humà", en el paràgraf 285, que (l'alta de la inquietud) *Morgana*, que, a mida que hom avança cap a Occident, la humanitat viu més agitada. Avui podria més aviat dir "desficiada". Aquest desfici a hores d'ara és tan desbordant que en les grans capitals es dona el cas d'encomanar-se a gent sense traïer ni obligacions de cap mena: un tipus nou de la fauna urbana és el d'aquell home que, podent estar tranquil com un cuc, es conjuntiva una actitud i una carena de preocupacions que semblen de debò. A Londres es dona aquell pseudo-desfici que va pel carrer com un esperit, fent l'home abstracte en cavil·lacions profundes i no obstant ullant el vianant distret per tocar-hi bruscament i escusar-se-li amb el ladicni "business", en és: "perdoneu, però no tinc temps d'excusar-me oportunitatment; el temps és or; fine: molts negocis que m'esperen". Per a un aficionat al desfici, una topada d'aquestes deu ésser una voluptuositat, perquè sense ella, qui s'hauria fixat en la seva inquietud entremig d'aquell torrent inextinguible de desfici que és la vida pública londinenca? Si abans de l'hora de dinar ha pogut topat amb mitja dotzena de pàgines o d'estrangers bocanats davant totes les meravelles de Londres, el nostre "amateur" de desfici deu assegurar a taula amb una millor apetència i amb diversos somriures de satisfacció. El pagès o l'estranger que s'ha deixat trontollar i abonyegar per l'oblio de les falses inquietuds, té certament més raó de badar a Londres en no badar. Aquell és un contemplador. Té les potències més obertes que el londinenc sobre l'espectacle de Trafalgar Square, posen per cas: de la mateixa manera que el turista que veiem transitar embadalit per la nostra Rambla de les Flors, amb aquell aire idiota de no comprendre, en realitat copra sobre l'edifici de la Virreina, posen per cas, moltes més coses, molt més profundes i espontànies coneixements que el barceloní de Barcelona, el qual ja no sap el què significa la insistència monòtona del persistir d'aquell edifici que obra la Boqueria. A l'edat de tres anys o quatre, als braços de la maleduïda, el barceloní de Barcelona encara comprenia la Virreina, i el Port, i la Plaça Reial, i el Brusi, i la farda amb tota la llista de la "loteria"; ho comprenia enormement; i tot això i moltes altres coses li feien badar uns ulls de turista com unes taronges i l'encanterament com un llamp de Déu. Després, ja no. Les coses van anar perdent olor i sabor i, darrera el sabor i la olor, aquelles incomprehensibles coses massa vistes i tornades a veure, perdien també significació.

Nosaltres, però, no hem aplegat el nostre desfici veritable o si més no el nostre "astonishment" de l'anglès davant de la Virreina, ni tan sols hi atzibarem allò que "a Barcelona no val a badar", fent tan corrent en aquells temps que als barcelonins la lliga ens amagava l'ent. Per tant, no és just que el desfici de per si mateix ens atzibem i trontollem a pretext del nostre venturós badar pels carrers de Londres. Ens caldrà, aleshores, no perdre'ns de vista, procurar avançar-lo ben dissimuladament, tornar endarrere, i provocar una més forta topada que li deixi algun recó envellut, ho i exasant-nos com cal: "Morgana!".

Si aplegem més cap a Occident, travessant les onades fredes d'altreïxides de peïxos i llagostins, veurem que als Estats Units el desfici és més gran. Allí fins els veritables desficiats esdevindran desficiats d'aquí a l'hora del copàs. Els dies de l'home veurà aquella gent corrent al repàs del camp del carni, del teatre, com si no hi hagués pel què en volgués, i la gentada se'n va furiosament a passejar, i el diumenge tot és desolació; com si les hores del diumenge, que no valen res, i que folloren les dones de feina, fossin limitat "money", igual que les hores dels dies feiners.

En Nietzsche atorga: "Mà els homes actius, en és, quan repòs, han estat tan estimats."

En efecte, modernament, l'home que fa i desfa més, en més pocs temps, és molt més apreciat que aquell que sols desfa, o el que només sap fer, o que afavoreix molt la ganduleria, perquè necessita molts inactius contemporanis per poder anar tirant. Una època de desfici com la nostra, no té paciència per treballar lentament i constantment i esperar els resultats duradors d'un tal treball: la nostra societat necessita començar moltes coses i no acabar-ne cap. Això es veu en l'art, en la literatura, en l'arquitectura, en la filosofia, arreu. Tot hom hi haurà pintat el seu quadre, escrit el seu llibre de poesies o el seu drama, construït la seva catàstrofe, el seu (o el teu) sistema filosòfic. I això, ben de pressa, sense entrellenir-se en anar a estudi, sense perdre temps en reflexionar, perquè hi ha encara tantes catàstrofes, i tants sistemes, i tants sistemes filosòfics propis (o aliens) a improvisar i a escriure! El temps és or, i la vida és curta.

"Cal reforçar l'element contemplatiu", diria Nietzsche. Això horroritzaria solament de pensar-ho. Si el temps és or i la vida és curta, la contemplació equivaldria a llançar el diner per la finestra i, darrera el diner, la curta vida! Què no s'esborronaria?

Oh dolçíssim i angelical turista que vas pel món badant davant de totes les coses que als homes desficiats del nostre temps deuen fredes: home s'hebreu que no senti la valor del temps, com els homes de l'Edat d'Or; oh tu, feliç badador, fereix d'inefables hores perdudes, tu que vas arrossegant poc a poc els pous per entretenir d'aquestes enfilades multituds d'alquimistes trasto-cats: digue'ls, digue'ls, com s'apropita el temps, ho i vagant i espontàniament: digue'ls quina nimia de ganduleria i quina loi d'ostoritat hi ha en l'hor desfici creient; i aleshores veus d'explicar-los la qualitat del teu vagar, adueix turistejant a l'alcoba de casa teua, com turistejava Xavier de Maistre. Veus si als saps explicar la manera callosa d'anar de pressa i roeïre que s'anomena la contemplació, la perseverança — no fos cas que després de desficiar-nos engament, com aquell qui dir, cap al sovietisme del rus a cap al feixisme de l'italià, ens trobéssim el millor dia que la flama creixia, que ja teníem a mig coll, era el just modi i el modi and — i haguéssim perdut "activament" un seipat d'anys.

Joan Sacs.

Full de dietari

TRISTES URBANITZACIONS

A la vora dreta del Besòs — la dreta col·locant-se d'esquerra a dreta — s'estén edificat alhora on bé de Déu d'hassages.

D'aquí poc temps hi haurà un problema amb un recli urbà més important que molts altres anals: és el No-municipal oficial. No cal res a dir. Si Barcelona i les ciutats limitrofes sobreviuen, és natural que els camps i les hortes que hi creïen encara quedin esclafades sota el pes de no-res edificacions. Una població a la vora d'un est — badament aquest riu i el riu est — sempre fa home.

La cosa que em desplaça en aquestes vides incògnites, és la mesquinesa de l'home, l'home d'un a dies, totes semblen destinades a una raga espúria i vagament troglodita.

Ja preveia la rèsica: Com veuen que les facies, si són cares per a gent modesta que no pot pagar el lloguer que representa un edifici esbósat, alt de sostre, ample de portes i finestres.

La rèsica dia una veritat indiscutible, ja no faig cap retrat als constructores d'aquestes cases de ciment gris. Els han fet números i coneixen el negoci que porten entre mans. No faig cap retrat a ningú. Constato amb melancolia un fet de la meua època: Cal construir cases lleugeres i sòlides. Aleshores, amb quina enyorança girem els ulls vers les nostres cases medievals, vers les nostres cases barroques, alluei cas moltes cases neoclàssiques de mitjan segle passat, on l'ogiva d'un finestre, un esgrafiat o el tracte d'una gòtica apallaven una mica la nostra línia sed de bestia!

Charles Soldevila.

Les nobles dames japoneses

Després del terrible flagell que ha devastat llur país, els japonesos no han sentit defalliments. Un altra vegada es preparen a reconstruir el gran imperi que en els darrers temps ha fet cavilar tant els diplomàtics occidentals tenent per llur predomini a l'Extrem Orient, predomini que de bon grat o per força han hagut de veure passar a mans de la novella potència del "sol i cent".

Un espectacle admirable de fermesa curs el donen ara les dames nipones, col·laborant a l'obra de la Creu Roja japonesa, com ho feren durant la gran guerra en els hospitals d'Europa.

Ara, com allavors la marisella Oyama i la princesa Kanin, les nobles dames del Japó han acudit a guarir les dolores de mlers de nipsos que el darrer catàstème ha deixat ferits o sense empar.

Les dames japoneses, actives i serenes, continuen incanables la tradició de fortitud de llur pàtria.

La casa del caçador

Sembla que s'havia exagerat un xic sobre la ferocitat de l'ors blanc, el qual, en comparació amb el bru de l'Himalaia i de les Muntanyes Roccoses és, si no un anyell, quelcom de semblant. Recentment, a un poblet hi havia una casa de feres ambulants. Un ors blanc s'escapà i tot el poble s'esforçà de pensar les destroces que faria semblant monstre en llibertat, donada la seva terrible llegenda.

El plantador, però, en veure el domador se li acostà humilment i es reintegrà a la gàbia amb veritable satisfacció, comproment la pose de valent del domador.

Altament, aquesta fera, que és molt

El net de Franklin

Sutara ha fet un segle que morí a París el net de Franklin. Aquest darrer descendent del gran filòsof i home d'Estat americà vingué amb ell a Europa. Voltaire li donà la seva benedicció amb les paraules: "Dau i llibertat".

William Temple Franklin morí a França el 25 de març de 1823, deixant publicada una edició de les obres del seu avi.

Resum telegràfic

El general Primo de Rivera ha fet extenses declaracions als periodistes, explicant-los els projectes del nou Govern. Ha anunciat un projecte de repressió del separatisme; ha dit que pol que fa al Marroc, seria tramès al general Aizpura, que hi ha estat ministre durant set anys i ha estat ministre de la Guerra.

UN ACCIDENT MARITIM CURIOS

Gibraltar, 17.—Procedent del Cap Tres Forques, on ha cooperat als triallats per el salvament del enfonsat "España", ha arribat a aquest port el vaixell nomme de submergit anomenat "Salvador".

El capità de l'esmentat vaixell ha manifestat que el vaixell al submergit de Gibraltar un vaixell espanyol obert fou centrat el "Salvador", alligant-lo a detalls durant dies hores i mitja que durà l'operació de registre a bord.—Havies.

ELS OBRERS DE LES MINES D'ENSCHERLIPPE ACONSELLEN LA REPRESA DEL TREBALL

Datlein, 17.—La majoria dels obrers de les mines d'Enschelrippe han aconseguit que es reoprenen el treball sota el control de les autoritats franceses d'ocupació.—Havies.

EL PROXIM ORIENT

Itàlia i Iugoslàvia demanen a la S. de N. que registri els tractats entre ambdues nacions

Ginebra, 16. — Itàlia i Iugoslàvia han fet arribar a coneixement de la Societat de Nacions l'ur desig que sigui registrat per ella el Tractat de Rapallo i també els acords de la Convenció concertada a Santa Margarida.

Entre els Govern de Roma i Belgrad s'aprova un decret donant plena excepció al Tractat de primer de setembre de 1919, signat a Saint Germain, entre els aliats i Iugoslàvia. — Havas.

EL GOVERN ITALIÀ DECRETA L'EXECUCIO DEL TRACTAT ENTRE ELS ALIATS I IUGOSLAVIA

Roma, 17. — El Consell de ministres ha aprovat un decret donant plena excepció al Tractat de primer de setembre de 1919, signat a Saint Germain, entre els aliats i Iugoslàvia. — Havas.

CONCENTRACIO DE TROPEES ITALIANES

París, 17. — Els corresponents de periodics anglesos a Iugoslàvia asseguren que s'han operat concentracions de tropes italianes a la frontera. — Radio.

DIMISSION DEL GOVERN DE FIUME — NOMENAMENT DE GOVERNADOR MILITAR

Roma, 17. — El Govern de Finne ha dimissió. — Havas.

Roma, 17. — Amb motiu de la carta que el president de l'Assemblea constituent de Finne, senyor Depoli, ha dirigit al Govern italià, el Consell de ministres ha pres la següent decisió:

"Informat el Consell de ministres de la carta que el senyor Depoli ha dirigit al Govern, en la qual declara que abandona el Govern de la ciutat de Finne, i considerant les condicions anormals en què queda l'esmentada ciutat i esperant que la seva situació s'arrangi, ha nomenat governador militar de Finne a l'enginyer de l'exercit i senador del regne senyor Giordano, amb la missió d'assegurar l'ordre públic i atendre l'administració de la ciutat.

Aquesta declaració es posarà en coneixement del Govern iugoslau i de totes les altres potències. — Havas.

CONFERENCIA DE MUSSOLINI I L'ENCARREGAT D'AFERS BRITANIC

Roma, 17. — El senyor Mussolini ha conferenciat extensament amb l'encarregat d'afers britànic, examinant totes les qüestions internacionals en litigi. — Havas.

LA S. DE NACIONS I EL CONFLICTE ITALO-GREC — LA SOCIETAT ESTA SATISFETA

Ginebra, 17. — Els membres de setze associacions afiliades a la Societat de Nacions han adoptat una resolució en la qual condemnem l'assassinat dels membres de la missió italiana a Janina, així com l'ocupació i bombardeig de l'illa de Corfú, per considerar que tota violació de territoris per part d'un estat membre de la Societat de Nacions, constitueix un cop contra els pactes signats. Expressen a l'ensenyament de la satisfacció per les mesures adoptades per la Societat de Nacions i per la Conferència d'Ambaixadors en afirmar aquesta la competència de la Societat per imposar una solució equitativa de conformitat als pactes de la Societat de Nacions.

El president de la Societat de Nacions ha expressat a un corresponent de l'Agència Havas la seva satisfacció per la marxa dels treballs de l'Assemblea, assenyalant igualment els esforços de la delegació espanyola que contribuï a què l'Assemblea elegís president d'aquesta el representant cubà. — Havas.

COLLISIO ENTRE COMUNISTES I LA FORÇA A SOFIA

Sofia, 17. — Durant una manifestació comunista, hi hagué una col·lisió entre la força pública i els manifestants.

El cap de policia de Sofia resultà mort i ferits alguns manifestants.

Es practicaren unes seixanta detencions. — Havas.

LES REPARACIONS

M. Poincaré pronuncia dos discursos contestant les declaracions de Stresemann

El cap del Govern francès diu que ençà de 1914 els tractats necessiten garanties més sòlides que la paraula

Dur-sur-Meuse, 17. — En el seu discurs pronunciat ahir a aquesta població amb motiu de la inauguració d'un monument als morts de la gran guerra, el President Poincaré ha fet les següents declaracions:

"Tant França com Alemanya, en signar-se la pau, conveniren en què tant crims no havien de quedar impunes ni tanta destrucció sense reparació. En aquesta ocasió, es féu una enumeració de les obligacions que incumbien a Alemanya. Per a molts, però, totes aquestes prescripcions són avui lletra morta, i aquests són els mateixos que reproveix la nostra conducta, quan no fem altra cosa que recordar i exigir d'Alemanya el compliment dels pactes que ha signat.

Pel sol fet que no volem abandonar els nostres drets i no accedim a certes combinacions que dispensarien a Alemanya de pagar-se's tracta de pertorbadors i exigents. No es té en compte per res tot el que Alemanya ha fet per arruinar a França, ni tot el que ha fet per sotmetre's als seus compromisos. A les nostres reivindicacions se'ls col·loca l'adjectiu de passades, que són presents, des del moment que no hem cobrat. Duen que són exagerades i molestes, quan ben bé els consta que, per ésser els més perjudicats, som els més necessitats de ràpida indemnització.

Acceptem totes aquestes contrarietats. Però no oblidem que no són els altres, sinó nosaltres els qui hem de mantenir els nostres drets i no hem de tancar el sosteniment dels mateixos pugué ésser ofensiu per ningú. Si els tractats signats no es portessin a la pràctica, ja no existiria cap seguretat entre les relacions internacionals.

No són comissions internacionals ni pèrits neutrals els que han d'assumir els nostres interessos, ni la mateixa Societat de Nacions, la qual sens dubte hi juga un gran paper, però no el que li assigna el Tractat de Versalles: "Tenim unes penyes, — acabà dient — i no les deixarem fins que se'ns hagi donat plena satisfacció." — Havas.

París, 17. — El senyor Poincaré, en la cerimònia patriòtica de Dur-sur-Meuse, dignat: La cura de fixar el deute alemany i les condicions en què serà pagat, no correspon ni a comissions neutrals ni a pèrits internacionals, ni a una Societat fideliomissària internacional, ni tan sols a la mateixa Societat de les Nacions, Corresponsal l'esmentada missió a una comissió especial anomenada Comissió de reparacions, els poders de la qual va reconèixer expressament Alemanya. Si es tracta de desinveir-la és sense dubte perquè se la jutja poc favorable a noves concessions. Però aquestes noves concessions serien contràries als compromisos presos envers nosaltres i això és suficient perquè no hi accedim.

Després del discurs de M. Poincaré, que fou molt aplaudit, se celebrà l'acostumat banquet oficial. — Radio.

Brioules, 17. — Procedent de Dur-sur-Meuse, arribà ahir a la tarda a aquesta població el president Poincaré, per assistir així mateix a la inauguració d'un monument a les víctimes de la gran guerra.

Recollim els paràgrafs més rellevants del seu discurs: Si els pactes internacionals no s'establint, com en altre temps, a base de convenis tècnics irrecusables, pot dir-se que ens trobaríem sols o quasi bé sols davant de la invasió. En el moment menys previst, ens trobaríem assaltats per un enemic més poderós i més prepotent, si ens fèssim del caràcter de símbol de pau que haurien de tenir aquests tractats — i que no tenim — i confiam i inermes, esperèssim tranquil·lament el seu compliment.

Ofert-nos un conjunt de signatures, volent acontentar-nos amb garanties il·lusionàries, pretenem que cedim en la nostra ocupació, retirant, abans dels terminis fixats en el tractat, les nostres tropes que s'han instal·lat en territori estranger per defensar la pau del món i impedir que el militarisme germànic renovi les seves bèl·liques expedicions de magnificència i de conquesta.

No volem prestar-nos a aquest joc. Conservem les seguretats que ens concedeix el Tractat de pau i com que no són eternes, és clar que, d'acord amb els nostres aliats, en buscarem d'altres per al pèrpetu. Però no ens acontentarem amb vagues aparences. Hem sofert massa per a no ésser en el successiu reflexiu i circumpectes. — Havas.

París, 17. — Després del banquet a Dur-sur-Meuse, monsenyor Poincaré es traslladà a Brioules-sur-Meuse, on presidí també la cerimònia d'inauguració del monument als morts.

Poincaré, que fou molt aplaudit, se celebrà l'acostumat banquet oficial. — Radio.

Brioules, 17. — Procedent de Dur-sur-Meuse, arribà ahir a la tarda a aquesta població el president Poincaré, per assistir així mateix a la inauguració d'un monument a les víctimes de la gran guerra.

Recollim els paràgrafs més rellevants del seu discurs: Si els pactes internacionals no s'establint, com en altre temps, a base de convenis tècnics irrecusables, pot dir-se que ens trobaríem sols o quasi bé sols davant de la invasió. En el moment menys previst, ens trobaríem assaltats per un enemic més poderós i més prepotent, si ens fèssim del caràcter de símbol de pau que haurien de tenir aquests tractats — i que no tenim — i confiam i inermes, esperèssim tranquil·lament el seu compliment.

Ofert-nos un conjunt de signatures, volent acontentar-nos amb garanties il·lusionàries, pretenem que cedim en la nostra ocupació, retirant, abans dels terminis fixats en el tractat, les nostres tropes que s'han instal·lat en territori estranger per defensar la pau del món i impedir que el militarisme germànic renovi les seves bèl·liques expedicions de magnificència i de conquesta.

No volem prestar-nos a aquest joc. Conservem les seguretats que ens concedeix el Tractat de pau i com que no són eternes, és clar que, d'acord amb els nostres aliats, en buscarem d'altres per al pèrpetu. Però no ens acontentarem amb vagues aparences. Hem sofert massa per a no ésser en el successiu reflexiu i circumpectes. — Havas.

París, 17. — Després del banquet a Dur-sur-Meuse, monsenyor Poincaré es traslladà a Brioules-sur-Meuse, on presidí també la cerimònia d'inauguració del monument als morts.

Hi pronuncià un altre discurs, en el qual, després de recordar les manifestacions d'Alemanya per eludir les seves obligacions i per reconstituir les seves forces militars, dignat: — Alemanya ens marmura a can d'orella promeses de les quals espera meravelles i alguns dels seus publicistes i polítics pregunten perquè no s'associen les potències ribereñes del Rin amb alguns altres per garantir durant un període determinat el "statu quo" a l'esmentada regió.

Dignat que això eren il·lusions perilloses. Que un pacte de garantia comprometria la seguretat de França i que aquesta no voldria deixar l'ocell que tenia a la mà per un voltor que vola.

Acabà dient que França ha sofert massa per no estar alerta i que un poble advertit val per dos. — Radio.

COMENTARIS DE LA PREMSA FRANCESA ALS DISCURSOS DE POINCARÉ

París, 17. — "Le Figaro", comentant el discurs de M. Poincaré, diu:

"Mentant el discurs pronunciat ahir, diumenge, per M. Poincaré, diu que ara són els francesos els que es resisteixen a les sol·licitacions del canceller alemany Stresemann. En la llarga lluita franco-alemanya els francesos han continuat sempre essent els amos i ara ens resistim a qualsevol modificació del tractat.

El nostre adversari no té més que un mitjà per recuperar les premses que posem: l'únic camí és el de pagar. No influir per res sobre el nostre ànim les amenaces d'un suïcidi complet econòmic-financer d'Alemanya i que se'ns dirigeixin diàriament per mitjà de la premsa.

Poincaré, diu "Le Petit Parisien", ha evocat amb energia les estipulacions dels Tractats per afirmar el dret de França a les reparacions. Davant del monument dels morts ha definit d'una manera lluminosa el programa de la seguretat que ha de garantir França contra tota tornada a l'ofensiva alemanya, al mateix temps que es veurà assegurada la pau a Europa.

"L'clair" diu: És possible que el canceller alemany tot i saber el que costa a Alemanya la resistència passiva a la Ruhr la continuï perllongant per por a les menaces dels pangermanistes. Això seria una histeria, però cal creure-ho tot d'un país que en el terreny diplomàtic ha aconseguit tantes de coses per mitjà del bluff.

Per evitar aquesta possibilitat cal que ens esforcem a fer productives les penyes que es troben en el nostre poder. Les paraules de Poincaré pronunciat ahir ens donen la seguretat que en la seva conducta política no deixarà res encomanat a la casualitat.

Per al "Gaulois" no seran possibles les negociacions amb Alemanya fins que aquesta nació es trobi en el darrer extrem. — Radio.

EL NOU PROJEOTE ALEMANY

París, 17. — Al "Journal" li comunicen que Berlín que el nou projecte alemany que constitueix actualment la base de les discussions entre el Cancellier i l'Ambaixador de França, preveu dues etapes:

Primera: Restabliment de la llibertat administrativa del Reich en els territoris ocupats, seguida de negociacions amb els grups financers estrangers relatives a la constitució d'una hipoteca en marcs or, segons pla del senyor Stresemann.

Segona: Evacuació militar de la Ruhr i restabliment de la situació anterior a la data d'ocupació. — Havas.

LA CIRCULACIO ENTRE ELS TERRITORIS RHEINANS I L'ALEMANYA NO OCUPADA TORNA A ESSER LLIBRE

Magúncia, 17. — Per decisió de l'Alta Comissió Interaliada dels territoris rheinans, la circulació entre aquests i l'Alemanya no ocupada torna a ésser lliure des d'ahir. — Radio.

obria la petita porta de la llar, donava un cop d'ull i se'n anava cap a la pila de fusta sense tardar.

Al matí, Tit' Bó saltava del llit molt abans que claragés per veure si els trossos gruixuts de bedoll havien fet la seva feina cremant tota la nit; si pèr dissort el foc estava esmorint, el calava de seguida, amb escorça de bedoll i branques de xiprer, amuntava grossos tions d'aigua, glaçada i com immodèl, feta d'un cel molt blau i d'un sol esclatant sota el qual es palmojava la neu; però la puresa igual del blau i del blanc era igualment cruel i deixava endevinar el fred homejor.

Hi havia dies que el temps s'endolava i la neu quèia espessa, amagant-ho tot, la terra, la brota que cobria a poc a poc, i

la ratlla obscura del bosc que desapareixia darrera la cortina dels flocs apretats.

Després, a l'endemà, el cel era blau altre cop; però el vent del nord-est bufava, terrible. La neu aixecada a palsagueros travessava els socarrats i les clarianes a ratxes i anava a amuntegar-se al darrere dels obstacles que trencaven el vent. Al sud-est de la casa, deixava un con gegantí, o bé formava entrepeus d'alçada que calia alçar amb la pala per obrir-se camí; mentre, a la banda d'on venia el vent, la terra era grata, despullada pel gran alè incessant.

Aquells dies els homes gairebé no sortien, sinó per anar a cuidar els animals, i entraven corrent, amb la pell tallada del fred, humida de cristalls de neu que es fonia a l'esclat de la casa. El pare Chapdelaine s'arrancava els caramells que es formaven sobre el seu bigot, es trinxava poc a poc el capot forat de pell de molla, i s'instal·lava vora l'estufa amb un sospir de comoditat.

— La bomba no es gela pas? — preguntava. — Hi ha prou fusta a casa?

S'assegurava que la minsa fortalesa de taulons era prove-

da d'aigua, fusta i queviures, i aleshores s'abandonava a la blàndor de l'hivernament, fumant innumerable pipes, mentre les dones preparaven el sopar. El fred feia espellegar el claus a les parets de taulons amb espertes com de fusell; l'estufa, farragada de cicerons boi, renava; a fora, xulava i dolava el vent, com la remor d'una horda assejadora.

— Deu fer basarda, al bosc! — va pensar Maria.

I va adonar-se que havia parlat molt alt.

— Al bosc fa menys basarda que aquí, — respongué el seu pare. — Els arbres són espessos, no se sent el vent. Tq die que Esdràs i Dà Bè pos que paleixen.

— No?

No era pas Esdràs ni Dà Bè en qui ella havia pensat abans.

COLLISIO ENTRE OBRERS VAGUISTES I ESQUIROLS

París, 17. — Comunicen de Dortmund que els vaguistes han aplegat contra la direcció d'unes fàbriques on treballaven obrers-esquirols. Entre uns i altres es creuaren diversos disparos, resultant morts dos vaguistes i ferits altres set.

Després d'això, els vaguistes intentaren celebrar una manifestació, essent dispersats per la policia. — Havas.

INCAUTACIO DE MARCS DESTINATS A SOSTENIR LA RESISTENCIA — UN AVIO QUE TE PANNE

Brusselles, 17. — A causa d'una pan-ne va haver d'aterrar en territori belga un avió alemany que contenia cinc hilitous i 500 mil milions de marcs, de la qual suma s'incautaren les autoritats belgues i que segurament anava destinada a la resistència a la Ruhr.

Els aviadors declararen que creien que els paquets contenien periòdics. — Radio.

EL CAP DEL GOVERN BAVARES REPROVA QUE STRESEMANN INTENTI REPRENDE LES NEGOCIACIONS AMB POINCARÉ

Munich, 17. — El cap del Govern bavarès, von Knilling, en un discurs pronunciat a Tübingen amb motiu del Congrés de camperols bavaresos, ha criticat la política del canceller Stresemann, reprochant-li d'intentar reprendre les negociacions amb M. Poincaré. — Havas.

AVITACIO OBRERA :: MORTS I FERITS

Dusseldorf, 17. — Persisteix l'estat de tensió senyalat fa alguns dies entre els obrers de les regions de Dortmund, Noerd, Witten i Lülzburg. A Dortmund va ocórrer el dissabte a la tarda un sagnant incident a la mina Unio.

El moviment obel, com a tot arreu a una qüestió de salaris. Els vaguistes atacaren les oficines de la direcció i en intervinguer la policia fou rebuda a pedrades. Els policies obriren aleshores el foc, resultant dos vaguistes morts i set ferits. Els obrers intentaren després efectuar una manifestació, però foren dissolts per la policia. — Radio.

ELS SEPARATISTES RHEINANS

Aquisgran, 17. — En una reunió celebrada pels separatistes rheinans, alguns oradors, parlant del conflicte de la Ruhr, manifestaren que aquest havia costat 150.000 milions de marcs a l'erari públic, amb els quals hauria pogut subvenir-se al pagament de les reparacions, l'import de les quals era de cent vint-i-dos mil milions.

L'Assemblea adoptà una resolució sol·licitant la urgent creació de la República Rheinana i l'expulsió de l'administració alemanya. — Havas.

EL PREU DEL CARBO EN MARCS OR

Berlín, 17. — A partir del 19 de l'actual, el preu del carbó es tarifarà en marcs or. — Havas.

NOVES EXCAVACIONS A LUQSOR

Londres, 17. — Mr. Howard Carter, el qual amb el difunt lord Carnarvon va descobrir la tomba de Tut-Ankh, continuarà les excavacions a Luqсор a principis d'octubre.

Abans de poder examinar el sarcòfag on s'espera trobar la mòmia del Faraon, caldrà extreure una gran quantitat de sorra i pedres que obstrueixen l'entrada i s'hi troba amb s'hi troba de la tomba. — D.

UN GRAN DIRIGIBLE MILITAR AL SERVEI DE LA CIENCIA

Washington, 17. — Per tal d'experimentar el "Z. R. 1", en una llarga distància, l'almirall Moffatt, cap del departament d'aeronàutica, espera que li serà possible de transmetre el gran

L'EXTREM ORIENT

Una altra catàstrofe assolida el Japó — Un cicló causà cinc mil morts i trenta milions de pèrdues

París, 17. — El Matin publica un telegrama d'Osaka de procedència britànica, segons el qual el cicló que el dia 15 del que som devastà la regió de Tottori causà cinc mil morts i perjudicà per valor d'uns trenta milions.

Després del cicló vingué un temporal que encara dura. — Havas.

dirigible al Pol Nord la primavera pròxima, i més tard, a les parts del món que fins ara han restat inacessibles com, per exemple, la vall de l'Amazons.

L'almirall Moffatt espera demostrar que els dirigibles són un mitjà pràctic de transport i que podrien ésser d'un gran èxit comercial. — D.

EL COMPLET CONTRA LA MISSIO ITALIANA

Roma, 17. — Un telegrama del corresponent del "Giornale d'Italia", a Sant Quaranta, diu: "El coronel Bolzaris havia fet par de l'intransigència del general Tallini, no solament al Govern grec, sinó també als Comités epírotes que celebraren dues reunions a Iurelli i a Janina, durant les quals fou decidit l'assassinat de la missió italiana. Els noms dels assassins són avui a la boca de tothom. Són set paisans i militars grecs. El corresponent afegeix que el coronel Bolzaris estava al corrent del projecte d'assassinat.

EL MINISTRE ARGENTÍ A PARÍS

Buenos Aires, 16. — El senyor Alvarez de Toledo serà nomenat ministre de la República Argentina a París. — Radio.

TOPADA DE TRAMVIES 80 FERITS

Belburne, 17. — Han xocat dos tramvies, resultant 80 ferits, entre ells 14 de gravetat. — Havas.

ES IMMINENT L'ARREST DEL CORONEL BOTZARIS

Milà, 17. — S'annuncia que les autoritats gregues de Janina han detingut vuit individus considerats com responsables de l'assassinat dels oficials italians. D'altra part, l'arrest del coronel Botzaris sembla imminent. — G.

UN INCIDENT EN UN CONSELL GENERAL

Nevers, 17. — En el Consell General el socialista Gomarí feu aprovar dues proposicions, una de les quals constituïa una violenta censura contra la política exterior de M. Poincaré i l'altra estava redactada en termes injuriosos per al senyor Mussolini. En vista d'això, el prefecte abandonà el saló de sessions. — Radio.

EL MINISTRE DE FERROCARRILS POLONES

Varsòvia, 17. — El senyor Hosowski, director de ferrocarrils, ha estat nomenat ministre de Ferrocarrils. — Havas.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CEN, SURA MILITAR

BANC DE CATALUNYA BARCELONA

Fembla dels Estudis, 10 :: Telèfons A. 561 i 562 :: Apartat de Correus 568

Direcció telegràfica i telefònica: CATALONIABANK

COMPTES CORRENTS — COMPTES DE VALORS CAIXA D'ESTALVIS — BANCA — BORSA — CUPONS — GIRS — CANVI DE MONEDES — DELEGACIO DEL BANC HIPOTECARI D'ESPANYA — DIPOSIT DE VALORS EN CUSTODIA — SUBSCRIPCIONS A EMPRESTITS

CAMBRA CUIRASSADA

AGENCIA núm. 1: Carrer Crau Coberta, 8 - Telèfon H. 667
AGENCIA núm. 2: " Sant Andreu, 146 - " S. M. 671
AGENCIA núm. 3: " Salmorin, 111 - " G 184

Sucursals a Girona i Lleida

GRAN BALNEARI VICHY CATALA

CALDES DE MALAVELLA (PROVINCIA DE GIRONA)
TEMPORADA: de primer de Maig a 30 d'octubre

Malalties del aparell digestiu. — Artrisme en ses múltiples manifestacions. — Diabetis — Glucosúria

Establiment de primer ordre, voltat de frondosos parcs. Habitacions grans, còmodes i ventilades. Menjadors i cafè grandiosos. Salons esplendits i elegants, per a festes i atraccions. Capella mol formosa. Il·luminació elèctrica. Camp per a tennis i altres esports. Garage. Telèfon.

ADMINISTRACIO: RAMBLA DE LES FLORS, 18. ENTRESOL.

Itzge dels bedolls, dels arbres tremolins, dels verns, dels cirers horis sembrats als pendissos, col·lubeja va fer-ne clapes grogues i vermelles de mil matolls. Durant algunes setmanes el bosc de la molsa, el verd incanviable dels píbels i dels xipres na van ésser altra cosa sinó un fons que feia resorteix les colors comuivendres d'aquesta altra vegetació que renouix amb cada primavera i mor amb cada autumne. L'esplendor d'aquesta agonia s'estenia sobre les pendents de les collines com damunt una tira sense fi que seguia l'aigua, caminant sempre tan formosa, tan rica de colors vius i tendres, tan colpidora, cap a les regions llunyanes del nord on cap ull humà no es posà al seu damunt.

Però no hi aquí que, ben aviat, va venir del nord un gran vent fred on semblava una condemna definitiva, la fi cruel d'una treva, i ara les pobres fulles grogues, brunes i vermelles, s'escampaven per terra: la neu va cobrir-les i la terra baixava, quejada no va poder aguantar-se amb el verd immutablable dels arbres ambrusos que, van triomfar, tallant doncs plenes d'un amarg peny que haguessin do-

nal per una vida eterna llur dret a la heutat.

Pel novembre, Esdràs. Dà Bè i Edúvigi L'egar, van tornar-se'n a les serres. El pare Chapdelaine i Tit' Bó varen junyir Carles Eugeni al gran tel·leu de fusta i varen trugar de nou prop de la casa; quan van haver fet això, els dos homes van agafar el "godendard" i serraren, serraren, serraren del matí al vespre; després va tocar el torn a les destalles, i van esbollar els tions segons llur alçada. Només calia lligar la fusta esbaldellada en el coheret acostat a la casa, amagant-la de les grans neus, en piles imponents on es barrejaven el xiprer gomós que crema de seguida amb una gran flama ocalenta, el pibel i el cirerer boi que cremem regularment i fan un foc sostingut, i el bedoll de gra apretat i polit com marbre, que es consumeix a poc a poc, i a l'alba d'una llarga nit d'hivern encara mostra brases vermelles.

L'època que s'apila la fusta també és la que hom "fa carnissaria". Després de la defensa contra el fred, la defensa contra la fam. Els trossos de llard s'amanegaven en el salador, a la biga del coheret es gronxa la

meitat d'una bonica vedella grassa. — L'altra meitat havia estat venuda a gent d'Honfleur — que el fred havia de conservar fresca fins a la primavera; van arregarlar els sacs de farina en un recó de la casa, i Tit' Bó va agafar un rodol de fil de llautó i començà a fer paranyes per atrapar les llebres.

La situació actual

Noves i extenses declaracions del general Primo de Rivera

Els projectes del Directori :: Decrets i projectes de decret
La repressió del separatisme :: La solució del problema marroquí
Destitucions, clausures i prohibicions

DESMENTINT LA DETENCIÓ D'UN REGIONALISTA

Els periodistes van presentar al general Lloreda si era cert la notícia publicada pel diari "La Depeche", dient que havia estat detingut a la frontera l'ex-ministre senyor Ventosa i Calvell.

Contestà el governador que les seves notícies eren que precisament havia arribat el dia abans en l'express de França i que estava en ple ús de les facultats de ciutadà perquè no és cap persona sospitosa de separatisme. Afegí que el dia de la festa de la coronació de la Mare de Déu de la Gleva va parlar amb ell i que havia expressat el seu punt de vista regionalista, perfectament en harmonia amb la unitat espanyola.

"La falsa notícia propagada va merèixer les més grans censures per part del governador."

RES DE BANDERES CATALANES

Sembla que la policia ha rebut ordres de fer retirar totes les banderes catalanes escampades pels carrers amb motiu de les festes populars que se celebren en aquest temps.

També diu un diari d'aquí que la policia ha seguit els establiments públics com bars, cafès, teatres, etc., indicant que no estava permès de cantar ni tocar "Els Segadors".

EL GENERAL WEYLER PASSA PER BARCELONA

Ahí a mitja del governador Jaime M. va arribar de Mallorca el general Weyler.

Alguns periodistes acudiren a bord del vaixell per demanar-li declaracions, però es negà a fer cap manifestació per la seva condició de militar.

El general Weyler continuà el seu viatge a Madrid en el vapor, acompanyat del seu fill Valeria.

Un diari d'aquí, a propòsit del viatge d'En Weyler, escriu el següent:

"Li vàrem preguntar si continuaria essent el cap de l'Estat-Major Central i ens va respondre:

"Sí, un soldat i per consegüent amb una mania. Volem que continuï a l'Estat-Major Central? Li següent: "M'encanta a casa? Me'n sentiré molt satisfet d'haver complert sempre amb el meu deure."

De les seves conveccions particulars amb algunes de les persones que anaren a acomiadar-lo, hem pogut deduir que no l'ha pas disgustat l'acte del general Primo de Rivera, ja que moltes vegades no va estar d'acord amb els procediments dels governs d'aquí que s'havien succeït en el poder d'aquests anys ençà."

EL GENERAL RODRIGUEZ PEDRE

Arribat amb urgència pel mar, quès d'Estella, passà dimarts per l'estació de França, i continuant tot seguit el seu viatge a Madrid, el general de la primera brigada de la setena divisió i governador militar de València, En Delmir Rodríguez Pedre, que és el general designat per formar part del Directori com a representant de la quarta regió militar.

A l'estació feren nota de presència un gran nombre de militars, essent rebuts amb entusiasmes vivaces.

VALENCIA

L'estat de guerra. — La substitució de les autoritats civils.

Delvendes a la tarda es produirà per la ciutat l'estat de guerra. A la plaça de Sant Agustí un senyor donà diverses vistes al Governador Civil, però l'incident no passà avant, degut a la intervenció d'un capità.

general Revilla del càrrec. També prengueren possessió dels alts càrrecs altres militars.

La situació és normal. Les notícies de tranquil·litat de Madrid i Barcelona han esvaït els primers recels. S'exerceix, però, una seriosa censura militar i les comunicacions estan gairebé interrompudes.

Des de fa alguns dies estan en vaga els obrers del ram de construcció per solidaritat amb els obrers transportistes, els quals estan sense treballar una tempesta llarga. Per al dimarts es deia que s'havia decretat la vaga general com a protesta del moviment militar. Abans, però, que ocorregués tal cosa, sembla que s'han pres mesures preventives i que significats elements sindicalistes han estat empresonats. L'autenticitat de la notícia, és clar, no resta garantida.

DESTITUCIÓ DE L'ALCALDE DE SABADELL I CLAUSURA D'UN CENTRE

Ahí migdia el governador senyor Lloreda va manifestar que havia destituït l'alcalde de Sabadell, per la seva actitud de separatista, autoritzant la col·locació de banderes, i per amagar la celebració de reunions catalanistes, al delegat de policia de Sabadell.

Afegí que per semblants motius havia clausurat el Centre Català d'aquella ciutat.

També digué que havia donat coneixement d'això a la Capitania general per si creuen que hi ha lloc al processament de l'alcalde i la Junta del Centre Català.

DE MADRID

EL DIRECTORI

El Directori ha quedat constituït de la següent forma:

Primera regió: Auditor general N. Adolfo Espinosa.

Segona regió: general En Lluís Hermea.

Tercera regió: general En Lluís Navarro.

Quarta regió: general En Delmir Rodríguez.

Cinquena regió: general N. Antoni Mayenda.

Sisena regió: general En Francesc Gómez Jordana.

Setena regió: general En Francesc Ruiz Portal.

Vuitena regió: general En Marius Masera.

Tots són generals de brigada.

Per al ministeri de Marina, el marqués de Alagón.

LES PRIMERES DISPOSICIONS DEL DIRECTORI

LA CONSTITUCIÓ DEL DIRECTORI

(De la continuació del diàleg.)

(Relat més detallat.)

Aquesta ha estat facilitat a Guerra el següent Decret:

"President:

Senyor: Nomenat per V. M. amb

funcions de la Junta General en

moment difícil per al país, que jo he

constituït a preveure, insubornable en

els seus sentiments patriis, seria

comandant en cap de la primera

brigada de la setena divisió i

governador militar de València,

En Delmir Rodríguez Pedre, que és

el general designat per formar part

del Directori com a representant de

la quarta regió militar.

A l'estació feren nota de presència

un gran nombre de militars, essent

rebuts amb entusiasmes vivaces.

De l'estat de guerra. — La substitució

de les autoritats civils.

Delvendes a la tarda es produirà per

la ciutat l'estat de guerra. A la plaça

de Sant Agustí un senyor donà diver-

ses vistes al Governador Civil, però

l'incident no passà avant, degut a la

intervenció d'un capità.

A l'estació feren nota de presència

un gran nombre de militars, essent

rebuts amb entusiasmes vivaces.

De l'estat de guerra. — La substitució

de les autoritats civils.

Delvendes a la tarda es produirà per

la ciutat l'estat de guerra. A la plaça

de Sant Agustí un senyor donà diver-

ses vistes al Governador Civil, però

l'incident no passà avant, degut a la

intervenció d'un capità.

deute elemental modificar l'essència de la nostra acta, que no pot assolir davant la història i la Patria cap més justificació que el desinterès i el patriotisme.

Madrid, 15 de setembre de 1923.

Als RR. PP. de V. M.: Primo de Rivera.

Port dispositiva.

Vine a decretar el següent:

Article primer.—Es confereix al

titent general En Miquel Primo de

Rivera i Oubaneja, marqués d'Estella, el

càrrec de president del Directori Mil-

litar encarregat de la governació de

l'Estat, amb poders per proposar

quants decrets convinguin a la salut

pública, els quals tindran força de llei

mentre en el seu dia no siguin modi-

ficats per llei aprovada per les Corts

del Règim i sotmesos a la meua real

sanció.

Article segon.—L'esmentat Direc-

tori quedarà constituït pel president, i

com a vocals, un general de brigada, o

assimilat, per cada una de les regions

de la Península i una contralmirall de

l'Armada.

Article tercer.—El president del Di-

rectori, amb les facultats de ministre

finu, sotmetrà a la meua firma, as-

essorat prèviament del Directori, les

resolucions de tots els departaments

ministerials.

Article quart.—Se suprimeixen per

aquesta disposició els càrrecs de presi-

dent del Consell de ministres i minis-

tre de la Corona i dels secretaris de

la Presidència i dels altres minis-

ters, excepte Estat i Guerra.

El seu i altres veniments consi-

gnats en el pressupost per a aquests

càrrecs quedaran a benefici del "Tre-

sor."

Article cinquè.—En els ministeris

en què se suprimeixi el càrrec de so-

secretari quedarà davant del personal

i servidors dependents, el funcionari de

major categoria i antiguitat en ella,

amb destí en cada departament minis-

terial, el qual s'encarregarà del des-

patx de tots els assumptes de tràmit,

sotmetent a l'acord del president

del Directori tots aquells que per la

seua importància ho requereixin o ex-

cepció la seva firma. Aquest elevat

a la meua aprovació els que procedi-

xin."

TELEGRAMA CIRCULAR DEL DIRECTORI

A Guerra han facilitat el següent

telegrama circular:

"El president del Directori Militar

als capitans i comandants generals i

almiralls en cap de l'Estat-Major Central

de l'Armada, enarregat del despatx

del ministeri de Marina:

Avui dia heu arribat a S. M. el

càrrec de president del Directori mi-

litar, constituït per Reial decret d'a-

questa data i constituït pels generals

de brigada En Lluís Hermea, En

Lluís Navarro, N. Adolfo de Ceballos,

En Delmir Rodríguez, N. Antoni Mayenda,

En Francesc Gómez Souza, En

Francesc Ruiz de Portal, En Marius

Masera, el contralmirall en cap de

Marina i l'almirall en cap de l'Exèrcit

N. Adolfo Valdespina.

El dia de la meua arribada al Direc-

tori continuat en les seves funcions el

nombrat almirall de Marina, amb car-

ter de president de la Junta General de

cap de l'Estat-Major Central, de

la meua arribada a la ciutat, i formant

part de la meua arribada a la ciutat,

de la meua arribada a la ciutat, i

formant part de la meua arribada a

la ciutat, i formant part de la meua

arribada a la ciutat, i formant part

per recollir uns decrets i exposar-los en les parralles, sense comentaris.

Com que no es trobava cap periodista en les redaccions dels periòdics, a aquella hora, per la festivitat del dia, a última hora de la tarda acudí un periodista, que recollí els decrets i s'encarregà de facilitar-los als companys.

Els decrets signats són els següents: Un, dissolvent les Corts; Un altre suspensent els governadors civils, encarregant d'aquests càrrecs als militars, els quals cobraran els seus sous, i les despeses de representació, passant al Tresor els sous dels governadors.

Un altre decret confirmant l'estat de guerra a tota Espanya.

Per un altre se suspensen les garanties dels articles quart, cinquè, sisè i novè de la Constitució i se suprimeixen els paràgrafs primer, segon i tercer de l'article 13 de la dita Constitució.

Un altre decret disposant que els funcionaris públics acudiran a les nou del matí a l'oficina. A la segona falta se'ls considerarà cessants.

Es crearà a cada Ministeri un Negociat de reclamacions amb el fi que el públic no entri als negocis.

(Per telegrama.)

El Rei ha signat el decret de dissolució de Corts; el de suspensió de garanties constitucionals i el que regula el règim de funcionaris públics.

Les hores d'oficina són des de les nou del matí a les dues de la tarda, imposant-se correctius i cessants.

Es prohibeixen nous nomenaments i es crea una oficina de reclamacions, impedit l'accés del públic a les altres oficines.

Cessen els governadors civils, passant el seu sou al Tresor.

VISITES DIPLOMÀTIQUES

Ahí el general Primo de Rivera, acompanyat del secretari d'Estat, en funcions d'encarregat del ministeri, va recórrer en automòbil les baixades i legacions estrangeres, deixant tarja.

UNA NOTA DELS SOCIALISTES

El partit socialista publica aquesta nit una altra nota recomanant una vegada més als treballadors serenitat, i que s'abstinguin de prendre qualsevol iniciativa a què poguessin ésser invariants per impacte de bona fe, o per elements que aspirin a llançar el proletariat a moviments estèrils.

UNA LLETRA D'EN GARCIA PRIETO A EN PRIMO DE RIVERA

El secretari particular del marqués d'Alhucemas ens ha donat còpia de la següent lletra que el marqués d'Alhucemas ha adreçat al general Primo de Rivera.

"Excm. Sr. Cap del Govern:

Publicades en els periòdics declaracions de V. E. respecte el meu processament, però no heu tingut caràcter ni virtut per perseguir ni per apartar del Govern determinades persones que hi pertanyien, crec tenir dret a que de seguida i pel mitjà més ràpid es porti avant l'enjudiciament que contra meu hagi de seguir-se.

No discuteixo la jurisdicció, el tribunal, ni les persones que hagin de jutjar-me, sotmetent-me amb el front molt alt als que es designin; l'únic que demano i no em sembla massa exigència, és rapidesa en el procediment, publicitat i garantia d'ésser oït.

Com que tinc necessitat d'absentarme de Madrid per molts pocs dies, per tal de buscar al costat dels meus fills i en les carícies dels meus nets consol a les amargors del meu esperit per la tremenda injustícia de que se'm vol fer víctima, prego a V. E. que...

A l'ira (Villa Albi-Chokoi), estaré a les ordres de qui se'm indiqui, i al primer avís que rebí en traslladant a aquesta Cort o en se'm mordeu, per respondre als càrrecs que em fossin formulats.

Publicades en els periòdics les notícies sobre el meu processament, crec de justícia la publicació d'aquesta comunicació que adreço a V. E. i de la qual en dono coneixement literal a la Premsa.

Deu guardi a V. E. molts anys.— Madrid, 17 de setembre de 1923. — Manuel García Prieto, marqués d'Alhucemas."

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT DEL DIRECTORI

Prop de tres quarts de nou ha arribat el general Primo de Rivera al Palau, sentint-ne a un quart d'una.

—Pagues coses els puc dir — ha manifestat el president.—En primer lloc s'ha rebut un telegrama altament satisfactori, referent a l'actitud del Ràisun, el qual es comença a tota la fortalesa i l'idealitat d'aquest Govern en fer-se càrrec de tots els incidents que poden sorgir a Larraix.

S'ha signat un decret creant els Sotssecretaris a tot Espanya.

El Rei ha aprovat la mitjana del decret que posava demà a la signatura, delant els delictes de separatisme, propagandista contra Espanya, etc.

També s'ha signat els decrets de personal que es facilitaran a Guerra.

Demà passat es presentarà al Rei el Directori militar i després se celebrerà la primera reunió similar del Consell de ministres que celebraven els antics corts.

COM ES FARÀ LA INFORMACIÓ DE PREMSA

En rebre els periodistes a Governació el senyor M. de Prades ha manifestat que d'aquí en endavant, per establir a la Presidència un centre d'informació on els periodistes podran recollir les notícies de tots els departaments ministerials, pux seran remeses en aquell negociat, quedant, per tant, suprimida la informació dels ministres.

REUNIO DE DIRECTORS DE DIARIS

El general Primo de Rivera ha citat els directors dels periòdics a dos quarts de quatre de la tarda, al seu despatx del ministeri de la Guerra.

LA "GACETA"

La Gaceta publica:

Reial decret declarant dissolt el Congrés dels diputats i la part electiva del Senat.

Admetent la dimissió del càrrec de capità general de la tercera regió al tinent general En Josep Zabala Urrutia.

Nomenant capità general de la tercera regió el tinent general En Bernat Alvarez del Manzana i Menéndez Valdes.

Circular, suspensent temporalment a totes les provincies i del regne les garanties constitucionals. Aquest Decret diu així:

"En ús de les facultats que em confereix el Reial decret d'aquesta data, vinc en disposar el següent:

Article primer.—Se suspensen temporalment a totes les provincies del regne les garanties expressades als articles quart, cinquè, sisè i novè i paràgrafs primer, segon i tercer de l'article 13 de la Constitució.

Article segon.—Es confirma l'estat de guerra declarat pels caps generals de les regions i de Balears i Canàries, cessant, no obstant, en lurs funcions els governadors civils de totes les provincies i el càrrec de la qual quedarà encomanat als respectius governadors militars de les dites "provincies", i en el cas que aquests no resideixin a la capital es farà càrrec del Govern civil el cap militar més caracteritzat amb residència permanent a la capital.

Article tercer.—Els sous consignats en pressupost per als governadors civils quedaran a benefici del Tresor, tota vegada que els que en virtut d'aquesta disposició han d'exercir aquest càrrec sols rebran per aquest concepte els assignats en pressupost per a despeses de representació.

EL QUE DIUEN

eló i Roca

a de Ribes de Fres-
de setembre 1923
(S.)

i Codina, els seus germans,
i germanes polítics, oncles
i Jordana i parents lots, en
els demanen una oració per
a casa mortuòria, carrer de
ver a l'església parroquial i
e, a les deu del matí.

T
VIDA PARTICULARMENT

UNYA

Una vegada arribats, l'ex-alcalde
mes els negà l'entrada, allegant qu
hi havia res a fer, encara que hi
una part de la vila que ja tenia
el mobiliari i el bestiar per salv
de les flames. Els bombers, c
solament les ordres de l'alcalde
ren el convenient per salvar la
del perill que estava amenaçada.

—El nostre digníssim batlle l
dia va trobar entre la correspon
(i ja és la tercera vegada) un a
amenaçant-lo de mort si no deix
caldia.

—Amb motiu de la pluja, di
passat es suspengué el Romia
cada any la parròquia fa a la
de Terrades.

—El dia 8 estigué a la nostra
el grup excursionista de Mataró.

—El nostre Grup excursionist
vendres passat féu una excursió
casens molt agradosa malgrat la
ja que va trobar-los al mig de la
tanya dels Pireneus.

—El quatre adeptes de la U. M.
el dia 14 posaren la bandera a mi
en senyal de dol per la fugid
seu jefe senyor Alba, president
vari del Centre Reformista, que
molts pocs dies havien fundat.

SABADELL

El "Diari de Sabadell"

El "Diari de Sabadell" aviat
drà tot transformat, amb realit
res, que el posaran a un nivell
superior al d'ara. Els projectes
que tenen cura de les redaccions
han interessants, podent avenc
d'ara que el *diari de Sabadell*
servirà i que *el diari de Sabadell*
els amics de la joventut del d
inscrint-hi articles. Es tornan
de redacció sota les ordres de l
director, i es creua un cos supe
de col·laboradors.

Fellietes els propietaris del
familià el director, per l'espèc
llocament de la Penosa Sabadell
esperant que no ens faran este
temps amb l'única de comprovar
mentada transformació.

Trasatlàntica

IVA YORK

de setembre, de València el 26, d
setembre, de Santander el 19, d
nia. Admet càrrega i passatge p

Josep Sauleda Fàbrica de lones, lonetes
i teles per a espadenyes
Sant Pol de Mar (Barcelona)

Impressió general:

Mercat.—Continua l'animació en el mateix.

Despútes.—Es van afirmant precisament les classes fines com són quartes, terceres i segones.

Les ofertes de l'interior venen també molt sostingudes i pot dir-se que hi ha manca d'aquests gèneres en la nostra plaza.

Arro.—Hi ha oferta de la classe novella "Valencia" de puer de 14 a 50 Sardo València que comprats despeses d'embarc i desbarrega representen 5 i a 15 pesosens d'amb el corral al nostre mall a estació.

Blat.—Han demagats enllurs prou i sense interès de compra per part dels nostres fabricants.

D'ESPORTS

ELS ESPECTACLES

**Extracció de l'edició especial de di-
luns.**

FUTBOL

**ESCOLTANT VICTÒRIA DEL
BARCELONA SOBRE EL CRA-
CÓVIA, PER 7 A 1**

Un nombre públic, atret sens dubte per la bona impressió que causava el C. S. Cracòvia en el partit del dissabte, acudí al camp de Les Corts, malgrat el temps que amenava pluja i que aquesta no es fes esperar, car un quart d'hora abans de l'assenyalada començà a ploure i quan sortiren els jugadors al camp quedà un bon xut, obligant a una estesa de paraigües, entre la protesta d'alguns que es veien privats de veure el partit.

Tanmateix, però, l'arbitre assenyalà el començament i als cinc minuts de joc parà de ploure i no molestà l'atenció dels jugadors.

L'estat del terreny, que ja havia estat dolent el dia abans, es posà pitjor encara per a aquest partit, ocasionant moltes relliscades, la qual cosa tragué visibilitat a algunes jugades, però féu, en canvi, que la lluita esdevingués encara més suspensiva.

Impressió

Aquest segon encontre fou un partit internacional de debò; volem dir que la qualitat del joc emprada, es volgué guanyar jugant i no tant a la inutilització del jugador contrari. D'aquí esdevingué una lluita emocionant on les bones jugades per a un i altre bàndol es prodigaren d'una manera meravellosa, conquerint l'aplauiment dels espectadors, els quals exterioritzaven a la primera oportunitat la satisfacció que la lluita els produïa.

El Cracòvia, amb les seves passades curtes i magníficament combinades, amb el resultat d'empat de la lluita abans, que els donava una força moral considerable, sortí al camp disposat a la victòria i constituïa un adversari formidable per als nostres.

Els defensors dels colors blau-grana, els jugadors del Barcelona, sabien penetrar-se, i tenint una bona idea de la defensa, a la segona part a atorgar l'adversari mentre la moral dels nostres els portava a l'obtenció d'una victòria memorable, posant una vegada més en bon lloc el futbol català en les lluites internacionals.

El joc fou dur, però, en general, fou net, prodigant-se molt les caigudes a causa de l'estat del terreny, produint-se, per tal motiu, contusions als jugadors al caure.

L'actuació dels jugadors

El porter, Popiel, ens féu la impressió d'un bon jugador, si bé no ens plagué prou el seu estil. Dels defensors preferim a Fryc.

De la ratlla de mitjos sobresortí Synowiec notablement dels seus companys. A la davantera hi veiem la major eficàcia de l'equip, especialment en el trio Kalma, Reyman i Cirusconski, els quals s'entengueren perfectament, constituint amb les seves passades tan sàviament combinades un perill constant per a l'adversari. Una bona col·laboració tingueren amb els dos extrems.

Considerem el conjunt com a un bon de valua, per vèncer el qual és necessari un equip com el del Barcelona i que tingui una tarda tan esplèndida en el joc com fou la d'aquí, que acabà desmoralitzant el seu contrari.

Com que els jugadors blau-grana empraren un joc bonic i de conjunt, hem d'aplaudir la tasca de tots ells perquè tots s'ho mereixen, però no podem deixar d'esmentar a Sancho, en encertat en els canvis de joc i en aquelles passades tan característiques seves.

Considerem el conjunt com a un bon de valua, per vèncer el qual és necessari un equip com el del Barcelona i que tingui una tarda tan esplèndida en el joc com fou la d'aquí, que acabà desmoralitzant el seu contrari.

Com que els jugadors blau-grana empraren un joc bonic i de conjunt, hem d'aplaudir la tasca de tots ells perquè tots s'ho mereixen, però no podem deixar d'esmentar a Sancho, en encertat en els canvis de joc i en aquelles passades tan característiques seves.

MARTINENC, 3 — JUPITER, 2

Sota l'arbitratge d'En Sampera, s'aliniaren per el Martinec: Munill, Trallero, Costa, Camarera, Blanco, Bessas, Vilà, Alfaro, Ribas, Barrachina i Rodríguez.

Per el Jupiter: Ibars, Calvo, Reyes, Gumban III, Umbert, Gumban II, Gil, Gumban I, Ventura, Martinec Sagi i Gimeno.

La primera part.

Començà el partit amb un domini alternat, però poc a poc els martinecs es fan amo del camp obligant als visitants a posar-se a la defensiva, salvant el porter i defenses jupiteristes, mantint situacions compromeses. Els del Jupiter, també van fer alguna atenció perillosa, però esgotaren desgraciats en el remat; distingint-se dels davanteres, en Martinec Sagi, i en la línia mitja els germans Gumban, tirant en aquesta part un bon xut En Ventura, que En Munill delura. També en Ribas tira un bon xut que va al pal. N'ibars delura un remat de N'Alfaro i un bon xut ras d'En Barrachina. Domini local, i és En Reyes que salva el Jupiter d'una derrota segura. Avenc del foraster que Castro es veu obligat de tirar la pilota a corner, la qual, llençada per En Gil els defenses locals es cuiden de desfer el perill, acabant-se aquest temps seguidament.

Segona part.

Contrada la pilota, els jupiteristes avencen fins als dominis del Martinec, essent castigats aquesta amb un free-kick, que li va al pal per el Jupiter, va a fora. Obac jupiterista i parada magnífica d'En Munill d'un xut d'En Martinec Sagi. Ara és el Martinec el que ataca, i un remat de N'Alfaro és aturat molt fàcilment per En Ibars.

De resultes d'un bal·li-bull que hi ha davant la porta del Jupiter, en Barrachina marca el primer gol.

Falla gran contra el Jupiter, de resultes d'unes mans, dins l'àrea, fallides, i és En Costa l'encarregat de enviar-la dintre la xarxa, marcant així el segon gol pel Martinec.

Notem que En Reyes passa a mig centre, i a defensa En Gumban II. De resultes d'aquest canvi al Jupiter, se li nota una major cohesió, atacant ara durament la porta d'En Munill, fent aquest unes bones aturades.

Escamada del Jupiter i gol d'En Ventura d'una bona rasa. Continua l'atac dels forasters i és En Trallero el que salva el Martinec dels xuts que li envien En Martinec Sagi i Ventura.

Torna a l'atac el Martinec, i ara és Alfaro qui marca el tercer gol pel Martinec.

Reyes, que de mig centre no es cansa de repartir el joc, a la línia davantera, aquesta bona balleja la porta de Munill i Ventura marca el segon gol, fent En Munill una bona estrada, acabant-se el partit als breus moments.

Els jugadors i l'arbitre.

Els jugadors que més es distingiren foren pel Jupiter En Reyes i En Martinec Sagi, i per el Martinec En Trallero; En Blanco abusà del joc dur; N'Alfaro llàstima que estigui sempre tan apàtic, co que el priva d'esser un dels millors davanteres.

En Sampera, arbitrant, bé a la primera part, desestable a la segona.

SABAEDLL, 3 — BADALONA, 1

Al camp del Badalona contindren ahr aquests dos equips, disputant-se una copa donada de la vidua Izard, a profit de la Casa de Caritat d'aquella població.

Jugaren pel Sabadell: Falguera, Cavado, Muntané, Morera, Lluà, Desvans, Pons, Bertran, Grau, Flaqué i Sans.

Pel Badalona: Bru, Massanel, Moscardó, Turon, Maurici, Gamis, Ricard, Martí, Bosch, Llongàs i Casadors.

Arbitrà Arambury, a gust de tots.

Malgrat la pluja, el terreny de joc estava en bon estat, contribuint al major lluitament de la lluita, que tingué moments força interessants.

El segon temps fou el dels gols i molt superior al primer, marcant el Sabadell el primer gol per mitjà de Bertran. En el Badalona es produí una reacció, obtenint ben aviat Longàs l'empat, malgrat l'esforç suprem fet per Falguera per impedir-ho.

No tardà molt Grau a marcar el segon gol per als seus i pragué el joc vivacitat, no podent Longàs, malgrat dos xuts al pal, magnífics, que foren aplaudits, millorar el resultat per als seus.

Recollint una centrada de Sans, Grau, amb el cap, s'apuntà el tercer i darrer gol, puix un altre que moments abans d'acabar féu el Sabadell, fou anul·lat per off-side.

Un bon partit que fou presenciat per regular concurrència.

Els porters i defenses sobresortiren en els dos equips. Els mitjos no tingueren bon encert a servir pilotes als davanteres, i podem esmentar la bona actuació de Longàs, Grau, Falguera i Bertran.

EUROPA, 4 — U. E. SANS, 1

El camp dels campions, amb motiu de celebrar l'encontre Europa-Sans, es veié molt concorregut, a pesar de la pluja en què continuament foren obsequiats tota la tarda.

Començat el joc, ja notem un lleuger domini per part dels campions, el qual és tallat amb bon encert per la defensiva unionista. No obstant, el joc d'aquests no es deixa entrelluir en progressivitat, limitant-se a desbaratar els mal intencionats avanços dels europeistes.

El primer gol, entrat per l'Europa, l'aconsegui En Julià, d'un bonic xut de mitja veia, que En Pedret no podé salvar.

Repres el joc, torna l'Europa en el seu atac, notant-se una desesperada defensa del Sans, en la qual incorren en corner que tirada, Julià passa la bala a Gros i aquest, amb el cap, aconsegueix el segon gol.

Més tard és En Gros i també d'un bonic cop de cap, que obé el tercer pel seu equip.

La segona part fou d'un domini quasi absolut dels Campions, els quals obtingueren un altre gol i els de Sans salvaren l'honor.

L'actuació dels jugadors de Sans no en podem dir gran cosa, per tal com l'aplaupament d'energies era manifesta. En Pedret i En el Fin potser foren els que més ens agradaren.

Quant a l'Europa, ha tingut una bona actuació, podent dir es destacaren de les seves ratlles En Gurrós en la defensa, Pelat en els mitjos i Pellicer, Julià i Alcázar al davant. En Gurrós no tingué ocasió de demostrar-nos el seu bonic i encertat joc, per tal com foren contades les jugades que arribà la bala a les seves mans.

L'equip de l'Europa, l'intel·ligent: Bordoy, Serra, Garrobbé, Xavier, Pelat, Artius, Pellicer, Julià, Gros, Olivella i Alcázar.

L'arbitratge, del qual en tingué cura En Lloberas, fou bastant deficient.

EL TERRASSA I LA U. D. GIRONA, JUGUEN DURANT 20 MINUTS

A Terrassa tingué lloc un fragment del partit anunciat, que per causa de la pluja hagué de suspendre's als vint minuts de joc.

No obstant i la pluja, el camp d'esports del Terrassa es veié força concorregut, la qual cosa dona a comprendre el gran interès que existia per admirar l'equip del C. D. Girona.

La poca durada del joc ens priva de donar un ressenyament complet de la lluita.

Als dos minuts de joc, el Terrassa aconsegui l'únic gol dels vint minuts.

GRACIA, 2 — AVENC, 0

Fort interès havia despertat l'anunci d'aquest match, veient-se per tal motiu el camp gracienc força concorregut.

TEATRES

Teatre Català Romea

Grandios exit de la famosa companyia italiana de ball Molasso. Avui, a les deu:

LA PETITE GOSSE

La eminent artista Hedda Ristori

primera arpista del món, cantà les millors composicions del seu repertori, acompanyant-se a l'arpa.

LA NIMADA

comèdia musical, prenent-hi part les primeríssimes ballarines Serina-Rubini i Cesari i els senyors Molasso, secundats per

20 formoses ballarines, 20

Preus econòmics. Butaques a 4, 3 i 2 pessetes.—Dimecres, programa nou.—Dijous, tarda, matí i vesprada populars.—Sant: Des d'avui, acompanyarà l'espectacle, l'orquestra del Foment Musical Espanyol.

TEATRE NOVETATS

CIRQUE EQUESTRE

Gran companyia internacional acrobàtica, equestre, comèdia i musical. Director: Mr. Ventura Gassau.

Avui, dimarts, nit, a les deu, el programa més atractiu, el més sensacional, el més variat de quants s'han presentat:

L'exit de Robbins domador de lleleleles, és el número més comic de tots els visos fins la data.

El 7 Tiro Riff els millors saltadors que han actuat en nostres circs.

Les 4 Varietas és una de les atraccions més originals i de difícil execució.

Seguiren essent molt aplaudits Les Mandos, amb el seu terrible "tombillon" de la mort, i E. P. Lee amb el seu original treball de força dental; Fred ivester i Cia; Les 4 Jousens; C. Fontana; The Arqués; The Straksy, etc.

Entrades còmiques pels molt aplaudits clowns Germans Ferroni, Navas i Garome, Silva i Kodak.

Dimecres, nit, a les deu, extraordinària funció. Dijous, 2 originals debut a Les 3 Sister Stuvia i M. Rambau, amb la seva preciosa col·lecció de cavallets, zousos i samarrites.

Seguiren, gran i bonica presentació, dijous, tarda, a dos quarts de cinc, matins i nits, preus econòmics. Tots els diàlegs, dijous i dissabtes, matins i vesprades.

TEATRE TIVOLI

Empresa Francesc Delgado

Temporada de Tardor

Gran companyia de Comèdia

ANTONIA PLANA

EMILI DIAZ

Avui, dimarts, nit, Punta de viuda i la comèdia de G. Martínez Sierra.

EL AMA DE LA CASA

Dimecres, estrena del disbarat còmic de Paso i Diente.

LA CASA DE SALUD

de gran broma

Teatre Poliorama

Companyia de Comèdies

Avui, dimarts, tarda, a les cinc, matinee popular

LOS GALEOTES

Nit, a les deu, popular

ES MI HOMBRE

(Es despatxa a comptaduria)

ELDORADO

Gran companyia de sarsuela de JOAN VILA

Avui, dimarts, tarda, a les cinc, Nit, a les deu

L'entremès

MANANITA DE SAN JUAN

la cèlebre sarsuela El puñao de rosas i la divertida sarsuela

TRINI LA CLAVELLINA

Teatre Barcelona

Temporada de Tardor

Gran companyia de comèdia

ALBA-BONAFE

Inauguració, 21 de setembre

Teatre Barcelona

Sessions d'Art

Mercè Nicolau

Primer actor i director, Enric Jimenez

Avui, dimarts, nit, a les deu. Segona representació de l'interessant drama en tres actes, del vigorós dramaturg Juli Vallmitjana.

Cants d'Orient

CERCLE DE SANS

Dijous, 20 de setembre, a les deu nit

Companyia Diaz-Artigas

La comèdia dramàtica en tres actes, creació de Josefina Diaz.

PRIMEROSE

Despatx a taquilla cada vespre, de nou a onze, i al Centre de Localitats de la Plaça de Catalunya. Preus poulars.

CINEMES

Saló Catalunya

GRAN CINEMA DE NODA

Avui, dimarts, tres grans estrenes: "El colorat L'audax", "Artistas 3", "socials", darrera creació de Charles Ray; La moderna americana, per Maravilla Fisher; Tomaset, campió de golf, gran broma.—Dimecres, inauguració de la temporada d'hivern, debut de notables sextet i trio i estrena de la grandiosa exclusiva El preu de la ballena, per Maria Foyet.—Avui, el més gran de la cinematografia.

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimarts, tarda i nit, grandiosos programes La famosa comèdia Viatge al paradís; la pel·lícula còmica La bomba hidroàulica; la interessant "Historia d'un "chantage"; la bonica comèdia Els amors de Letty, primera jornada de la colossà pel·lícula La reina dels diamants; el clàssic Les dues venjances.

Palace Cine

GRAN SALO DE MODA

PROGRAMES SELECTES

Avui, dimarts, tarda i nit, programes selectes: la famosa comèdia Viatge al paradís; el clàssic Les dues venjances; la divertida pel·lícula Els amors de Letty; la interessant "Historia d'un "chantage"; la bonica comèdia La bomba hidroàulica. Dijous, programes extraordinaris

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, dimarts, Avençures de Robinson, XIV i XV episodis: Mossèn Joan, drama de Vancet Guimera; Mary, bojanet enamorado; Un gendre vigorós; Jo i la meua dona; Dimecres, estrena: Caçants feres a l'Àfrica. Dijous, Avençures de Robinson, XV i XVI episodis: El dubte; Orgulla abstués, i altres.

Diana-Argentina

Excelsior

Avui, 1. La reina dels diamants; 2. La història d'un "chantage"; La princesa maledicte. Els amors de Letty, Bomba hidroàulica.

Teatres Triomf i Marina

i Cinema Nou

Avui, El gatet salvatge, L'estrofa aventura, Viatge aeri, Funció de gala, La reina dels gitanos, 10; Robinson Crusoe, 11 i 12.

Cinema Princesa

Telèfon 1371 A.

Avui, dimarts, programa monstre, La reina dels gitanos.

RESTAURANTS

LES PLANES

Hotel Restaurant Versailles

Obert des de les cinc de la tarda fins a mitja nit

Menú de còctel i a la carta

Coberta de 750 plaç, andavant

Habitacions per a temporades a preus econòmics

Aigua del Mas Gumbau

Cami especial per a automòbils

Telèfon 718

Propietari: Joan Cò (de l'adaxo VERSAILES)

LA RABASSADA

Hotel — Restaurant — Atraccions

400 metres altitud. Programa anual. Temperatura deliciosa

Habitacions Gran confort per a famílies. Servei permanent d'autocars que de la plaça de Lesseps (Jesús), del mateix per anunt. Telèfon 6204 G.

Can CULLERETES

Quintana, 5

Telèfon 230 A

CASAMENTS

BATEIGS

DINARS DE CASA

DIVERSOS

TURO PARK

Darrera vetllada de la temporada. Totes les nits concert Banda Plasmónica, (Jazz-Restaurant de primer ordre.

Nota: Les invitacions de l'Hotel Monumental continuen essent vàlides per a l'entrada fins a finals de temporada.

PARC

PISTA DE GEL

Reobertura el pròxim dissabte, dia 22. Grans innovacions.

EXPOSICIO INTERNACIONAL DEL MOBLE I DECORACIO D'INTERIORS

Parc de Montjuich

Palau de l'Art Modern i Palau Industrial

AVUI, esplèndida manifestació d'Art. Exhibició de mobiliari modern, presentat per les cases més importants de Barcelona, d'Espanya i de l'estranger. Secció retrospectiva d'habilitacions completes dels segles del XIII al XIX. Suntuosa presentació de la indústria francesa. Tapissos de la Casa Reial. Presentació de 25 vivendes hipòtiques. Mobles, joguines, etc., etc.

Dijous, dia 20 de setembre, a la tarda, grans concerts per dues reputades bandes militars

Prou de l'entrada, 2 pessetes

Els abonaments s'expedixen a tots els establiments de Barcelona al preu de 20 pessetes.

Restaurant: Thés-trigans de les cinc a les set de la tarda. L'exposició està oberta de les deu del matí a les vuit de la nit

AFICIONATS A LA FOTOGRAFIA

Societat de planques i pel·lícules i tot treball de laboratori. Es reuneix a les

5 HORES

CASA CASALLAS

Correr de Santa Anna, 4. (Prop. Rambla)

MOBLES

a termini, sense fiador. Carre de Santa Anna, 48

PRINCIPAL PALACE

Telèfons, 5125 A i 4736 A

Plaça del Teatre, 2 i 4

Grandios exit dels nous quadros

La Agencia del Flaqueito

Olds dances record

Meravellos final de la Revue

Tarda i nit, l'aplaudit espectral en dotze quadros

Sketches Revue

15 artistes espanyols i estrangers.

Entrada lliure

Divendres, dia 21, ESTRENA d'un altre gran quadro d'art

La gallina cega (de Goya)

(La revisat, a la tarda, començarà a les cinc en punt)

DISSABTE, VINENT, dia 22

SOLEMNE REOBERTURA

del

PALACE BAR

amb una

GRANDIOSA FESTA TABARINESCA

Guarniment pel reputat escenògraf senyor Alarma)

Ar.stocràtic Kursaal Temple de la Saló Cinematografia

Orquestrina Suñé. Saló de reunió de famílies distingides.

—Avui dimarts, grandios i selecte programa, el sorollós exit del dia: primer capítol de la supor joia universal, **Esposes frívols** (exclusiva d'aquesta empresa), pel gran actor Von Stroheim. Degut al seu llarg metratge, està repartida en dos capítols. Sonant el culro o El boxador aristocràtic (5 rounds); Viatge al paradís, bonica comèdia per la gentil artista Bert Lytell; La bomba hidroàulica, de broma continua; i l'Actualitat, amb l'arribada de S. M. el Rei a Madrid i la dimissió total del Govern.—Dijous, estrena de la magnífica pel·lícula **Hona**, per la gran artista **Lila Di-Putti**.

ELDORADO

Gran companyia de sarsuela de JOAN VILA

Avui, dimarts, tarda, a les cinc, Nit, a les deu

L'entremès

MANANITA DE SAN JUAN

la cèlebre sarsuela El puñao de rosas i la divertida sarsuela

TRINI LA CLAVELLINA

RESTAURANTS

LES PLANES

Hotel Restaurant Versailles

Obert des de les cinc de la tarda fins a mitja nit

Menú de còctel i a la carta

Coberta de 750 plaç, andavant

Habitacions per a temporades a preus econòmics

Aigua del Mas Gumbau

Cami especial per a automòbils

Telèfon 718

Propietari: Joan Cò (de l'adaxo VERSAILES)

LA RABASSADA

Hotel — Restaurant — Atraccions

400 metres altitud. Programa anual. Temperatura deliciosa

Habitacions Gran confort per a famílies. Servei permanent d'autocars que de la plaça de Lesseps (Jesús), del mateix per anunt. Telèfon 6204 G.

Can CULLERETES

Quintana, 5

Telèfon 230 A

CASAMENTS

BATEIGS

DINARS DE CASA

DIVERSOS

TURO PARK

Darrera vetllada de la temporada. Totes les nits concert Banda Plasmónica, (Jazz-Restaurant de primer ordre.

Nota: Les invitacions de l'Hotel Monumental continuen essent vàlides per a l'entrada fins a finals de temporada.

PARC

PISTA DE GEL

Reobertura el pròxim dissabte, dia 22. Grans innovacions.

EXPOSICIO INTERNACIONAL DEL MOBLE I DECORACIO D'INTERIORS

Parc de Montjuich

Palau de l'Art Modern i Palau Industrial

AVUI, esplèndida manifestació d'Art. Exhibició de mobiliari modern, presentat per les cases més importants de Barcelona, d'Espanya i de l'estranger. Secció retrospectiva d'habilitacions completes dels segles del XIII al XIX. Suntuosa presentació de la indústria francesa. Tapissos de la Casa Reial. Presentació de 25 vivendes hipòtiques. Mobles, joguines, etc., etc.

Dijous, dia 20 de setembre, a la tarda, grans concerts per dues reputades bandes militars

Prou de l'entrada, 2 pessetes

Els abonaments s'expedixen a tots els establiments de Barcelona al preu de 20 pessetes.

Restaurant: Thés-trigans de les cinc a les set de la tarda. L'exposició està oberta de les deu del matí a les vuit de la nit

AFICIONATS A LA FOTOGRAFIA

Societat de planques i pel·lícules i tot treball de laboratori. Es reuneix a les

5 HORES

CASA CASALLAS

Correr de Santa Anna, 4. (Prop. Rambla)

MOBLES

a termini, sense fiador. Carre de Santa Anna, 48

MAS i ROCA

Camiseria - Corbateria - Gèneres de Punt - Mitgeria
24-26-PORTAFERRISSA-24-26- TELEFON 1574 A.

Camises "Americanes" amb punys fixos i 2 colls, obertes a 12 ptes. Tres per 35 ptes.
"Esport" de Panamà extra en blanc i cru . . 12'50 " " " 36'50 "

CONFECCIO i MIDA ESPECIALITAT

OCASIO Corbates Novetat i tot seda a 1'50 ptes.
Moda amb nous dibuixos 2' "

Em serveixo
sempre
d'els
**POLVOS
d'
HORLINE**

Els POLVOS d'HORLINE fan una cara tormalosa i avellutada, i fan venir la pell fina i agradable, com la d'un infant. Els POLVOS d'HORLINE son el millor secret de formosor i joventut.

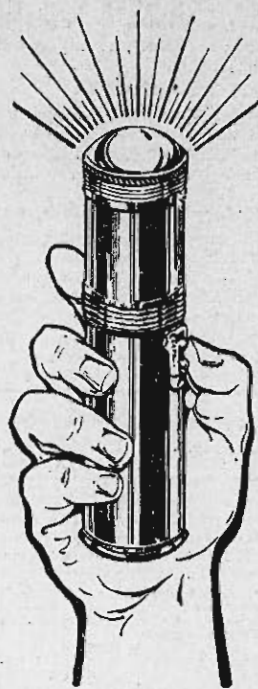
PRODUCTES HORLINE:

AIGUA d'HORLINE (tintura progressiva per els cabells blancs): 6. - DEPILATORI (actiu i inofensiu): 6. - POLVOS (molt adherents): 2'50. - CREMA (evita les arrugues): 2'50. - AIGUA DENTIFRICA (en comprimitis efervescent): 5. - BATHOL MONTRY (sals mineral per als banyes de peus): 3'50. - SANDEL (comprimits el bay-rum per a regenerar el cabell): 3'50

Dipòsit general:

Establiments DALMAU OLIVERES, S. A.
PASSEIG DE L'INDUSTRIA 11 BARCELONA

La llum del dia
a la mà

Pobtindreu amb una làmpara i pila elèctrica de la marca LOT, disposant, en tot lloc i a qualsevol moment, d'intensa llum.

Indispensable en les excursions i viatges; en la llar; en la fàbrica; per buscar quelcom en la foscor; en pujar l'escala; en la tauleta de nit; en el mateix de viatge, resultant sempre d'una utilitat incomparable, el mateix a la ciutat que al camp.

SOLAMENT SON AUTÈNTIQUES LES LAMPARES I PILES ELÈCTRIQUES AMB LA MARCA "LOT".

Les trobareu a les cases següents: Suprema, Pelayo, 56; Lorés, Codina i Roig, Trafalgar, 3; E. Schilling, Ferran, 23; Beristain i C., Ferran, 1; Laplana i C., Ferran, 16; Vicens Ferrer, plaça Catalunya, 12; A. Valverde, Comtal, 9.

VIES URINÀRIES

Peli-Síntesi-Prostata-impotència
Nous mètodes alemanys de tractament sense medicament ni dolor.
PREUS ECONÒMICS
Examen amb Raigs X. . . 10 ptes.
Salvaguarda 605-914 . . . 15 " "
Anàlisi de sang . . . 25 " "
Tractament a preus limitats
POLICLINICA
Ronda de la Universitat, 5
(prop del carrer Pelayo)
D'11 a 1 de 4 a 9.

CAMBRES DE BANY I LLURS ACCESSORIS

BANIERES
LAVABOS
WATERS
BIDETS
DUTXES
AIXETES
Etc.

Preus Reduïts

ENRIC CARDONA
Vergara, 1
Comte Assaït 39 a 45
BARCELONA

CALÇAT

higiènic amb SOLA DE GOMA marca FORD, Box-calf, tall anglès, doble plantilla de cuir

14'50 i 15'50 (tes. parell)

Tipus de luxe a preus baratíssims. Espardenyes amb sola de goma, des de 2'50 pessetes parell.

VENDES AL DETALL

Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Final de les Rambles)

(Abans carrer Dormitori Sant Francesc).

DR. BOADA

Vies urinàries, peli, Raigs X, Diatèrmia, Rambla de Catalunya, 31, 1.er, 2.º. De 2 a 5 i de 7 a 8.—Clínica: Sant Pau, número 44. De 7 a 10 de la nit.

Clínica Vies Urinàries

del Dr. Giménez, Rambla Pía Boqueria, 6, 1.er. Centre Hospital i Sant Pau. Vener, impotència, síntesi. Especialitat tractaments per el tractament rapid de les malalties secretores: Mèritu, peli, dutxes, prostata, Consultes de 9 a 12 i de 3 a 5, ecoconsulta per a empleats i obrers. Plaça del Sol, 6.

SENYORA
renti les seves milles de seda
CHEAP SOAP
Renova les seves vestits de color, de LLANA, SERA COTÓ AÇA I ELA CONSERVARA PER TEMPS INDEFINIT.
Escriu a totes les drogueries a 0,40 RS. PASADIA.

Ferré - Pintura - Decoració

Sant Geroni del Call, 4-Tel. 4315 A

ANUNCIO, ROTULS, FANONES i OBRES DE TREBALLS D'ART

La Mutual Agrícola de Propietaris S. A.

per a l'extracció de l'etirena.
Dirigir-vos per a avisos, Pas-seig de Sant Joan, número 30, pral. i telefons números 1378 S. P. i 529 H.

Terrenys per vendre

SOLARS
Des de 2,000 pams a 90 cèntims de pesseta el pam quadrat. Ben situats i al peu del tramvia.
Visibles els dimecres, de 4 a 6, i els dímenges, de 10 a 1. Carrer de Pere IV, número 558, locant a la Riera d'Horta. (No els confonguen amb altres terrenys que es venen al mateix carrer.)

Única casa per a Calçat bo i barat. Tapineria, 29. Sucursal, 18

SOCIETE GENERALE

de Banque pour l'Etranger et les Colonies

Sucursal de Barcelona

Plaça de Catalunya, 20

Tota mena d'operacions de Banca i de Borsa
CAIXES DE LLOGUER

CALÇATS SIMON

Liquido a la fàbrica mateix les mostres i calçats amb tares que no podem lliurar als comerciants

PREUS DE SALDO

Fàbrica de calçat: **LLULL, 21**
(darrera el Parc)

LA PUDA DE BANYOLES

Aigües sulfídriques, sulfidratades sòdiques, silicatades i radioactives. Anàlisi del doctor Oliver i Rodés.

Són les que contenen més sílice coloidal i silicat sòdic. La Puda de Banyoles, per les seves Sales d'inhalacions i pulveritzacions, departaments de bany i dutxes, és de les millors d'Espanya.

La seva temporada comença el primer de Maig i s'acaba el 31 d'Octubre. Produïx miraculosos efectes: en les dolències de la pell, en l'escrofollisme i pretuberculosos, en les afeccions cròniques de l'aparell respiratori, en la litiasi renal, en la faringitis de caràcter artrític i demés manifestacions de l'artrítisme.

Per als avariosos i mercurialitzats, les aigües de Banyoles són substitutives de les d'Arocha. En tres hores es va de Barcelona a Banyoles, trobant-se situada "La Puda" prop del seu formosíssim llac, de vuit quilòmetres de perímetre.

TRENCATS

La curació radical de les Hèrnies (trencadures), relaxacions, dislocacions, etc., és certa a totes les edats, adhue en la senil-pel Prototipus del tractament no operatori; procediment MECANIC-FISIOTERAPIC Y GRAN CONSOLIDATIU del "especialista herniòleg Sr. PERE RAMON"; i res més, car essent públic i notori (i per les altres Corporacions Científiques sancionat), l'eficàcia resultat en tots els casos per inveterats i complicats que siguin, què podrien dir que d'En Ramon i de l'èxit de les seves obres no hagin dit vós més autoritzades? Que els malalts demanin personalment o per escrit referències de l'excel·lent tractament, i les rebran de franc, amb la garantia de lliurar-se dins curt termini de llur dolència. Despatx, Carme, 38, primer, Barcelona. Consultori a Madrid: Arrieta, 11.

DOLOR D'ESTOMAC

i malalties de les vies digestives, es curen amb el

GASTROBIOL ROSSELL

De venda a la FARMACIA INTERNACIONAL - Rambla del Centre, 17, i a totes les farmàcies

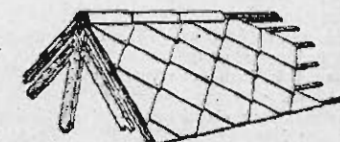
ROCALLA PER A TEULADES

Materials armats ab amiant exclusivament
JOSEP ESTEVA i Cia.
Portal de l'Angel, 1 i 3 pral. :: Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

Plaques de 40 x 40 m.
Ptes. 5'05 m.

Bombeta "OPALINA"

RAY 1/2 WATT

LLUM DIFUSA
MOLT DECORATIVA
GRAN ECONOMIA
ÚLTIMA NOVELTAT

Rbla de les Flors, 16

CATARROS
antiquos y recientes
TOSAS, BRONQUITIS
CURADOS radicalmente por la
Solución Pautauberge
que produce PULMONES ROBUSTOS y
prospera de la TUBERCULOSIS
L. PAUTAUERGE, 10, R. de Constantinopla, PARIS

Fundat l'any 1871 PRIMARIA COMERC
Batxillerat (enseny. oficial, col·legiada, lliure.) Externs - Interns,

COL·LEGI IBERIC

Consell de Cent, 340.
i ROGER DE LLURIA, 49
DIRECTOR: Llicenciat M. MARCET

Vídua d'E. Bertran

Exposició del Moble :: Stand 122

Papers pintats :: Pintura decorativa
Decoració de vidres amb paper GLACIER

BARCELONA - Cardenal Casañas, 11, botiga - Telèf. 4998 - A

El millor Professorat

Parvuls - Estudis superiors

Clases per a senyoretes

COL·LEGI DE CATALUNYA

Incorporat a l'Institut i a l'Escola d'Alts Estudis Mercantils

DIRECTOR

Doctor SEGALA, Catedràtic

Pelayo, 22 - 24 - 26.